உ

கணபதிதுணை.

சின்னப்ப நாயக்கர் இயற்றிய

பழனிப்பிள்ளைத்தமிழ்.

இது

மஹாமஹோபாத்யாய - தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி

Dr. உ. வே. சாமிநாதையரவர்களால்

பரிசோதித்துத்

தாம் நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரையுடன்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம் — ௫௮.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,

மதுரை.

1932.

விலை அணா 3.

இதன் ஆசிரியரைப்பற்றி வேறொருசெய்தியும் அறியக்கூடவில்லை. "விசயகோபாலர் வாவிட்ட சிறுதேர்" (31) என இந்நூலில் இவர் கூறியிருத்தலால், பழனிக்கு அருகிலுள்ள பாலசமுத்திரமென்னும் ஊரிலிருந்த ஜமீந்தாராகிய விஜயகோபாலதுரை யென்பவரால் இவர் ஆதரிக்கப்பெற்றவரென்பது ஊகிக்கப்படுகிறது. இவருடைய வாக்கினால் இவர் முருகக்கடவுளிடத்து உண்மையான அன்புடையவரென்று தோற்றுகின்றது.

இத்தலத்திற்கு வேறொரு பிள்ளைத்தமிழ் உண்டென்று கேள்வியுற்றிருப்பதாகவும், "தப்பாத பழனிமலையப்பாவெ னப்பரீ சப்பாணி கொட்டி யருளே" என்பது அதிலுள்ள ஒருசெய்யுட்பகுதியென்றும் திண்டுக்கல் வக்கீல் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எல். ஏ. வேங்குஸாமி ஐயரவர்கள் சொன்னார்கள்.

இந்நூலில் பழனிசம்பந்தமான பலவகைச்செய்திகள் அமைந்துள்ளன. பழனித்தலம் வைகாவூர் நாட்டிலுள்ளதென்பதும், அதற்கு ஆவினன்குடி, வைகாவூரென்னும் பெயர்களுண்டென்பதும், பழனிமலை சிவகிரியெனவும் வழங்கப்படுமென்பதும், பழனியைச்சார்ந்த ஊர்களாக எட்டுமங்கலங்களும், பன்னிரண்டு பள்ளிகளும், நூறூர்களும் உள்ளன என்பதும் அறியப்படுகின்றன. அன்றியும், பன்றிமலை, பூம்புரை, இடும்பன்மலை, ஷண்முகநதி என்பனவும் இதிற் கூறப்படுகின்றன. பழனியிற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள பிருகந்நாயகியைப் பெரியநாயகி, பெரியவளென ஆசிரியர் பாடுகின்றார். முருகக்கடவுள் சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்தது, அவர் அகத்தியருக்கு உபதேசித்தது, அவர் சங்கத்தலைவராக இருந்தது, அவருக்கு யானைவாகனமுண்டென்பது, அவர் ஆட்டுக்கிடாயையூர்ந்தது, வெட்சியும்கடம்பும் அவர் மாலைகளென்பது, மயில் பிரணவ உருவமென்பது முதலிய செய்திகள் இதில் அமைந்துள்ளன. முருகக்கடவுள் சிவபெருமானை வலம்வந்து கனியைப்பெற்றனரென்ற வரலாறு ஓரிடத்திற் குறிக்கப்பட்டுளது. அதற்குரிய ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை. முருகக்கடவுளை முத்தைய

னென்றும் தேவயானையைக் கயவனிதையென்றும் கூறுவர். அல்லோல கல்லோலம், இலை (வெற்றிலை), கன்னங்கறுத்த, சம்மதி, சரிசமானம், சின்னஞ்சிறிய, சுசந்திரன், சுதி, சேதி, தயவு, துசம், துரை, பிளவு, புதம் (அறிவு), மத்தளி, மந்தாரம், மனது, மாமனார், முதலாளி, மெட்டி, ராவுத்தன், வசியாதார், விதரணம், வேணும் முதலிய அரும் பதங்களும் செறுசெறென, குடகுடென எனவரும் அநுகரண ஓசைச் சொற்களும் இதில் ஆளப்பட்டுள்ளன. செவிலியர் தாலாட்டுதலைக் கூற வந்த இவர் அப்பொழுது கூறப்படும் 'ஆராா' என்னும் குறிப்புத் தொடரை யார் யார் என்னும் பொருள்படப் பொருத்தி,

"சீரார் நலஞ்சேர் பூவுலகிற் றேவா சுரரின் மற்றையரிற்
றினமு முனது கொலுக்காணச் செல்லா தாரார் திறைவளங்கள்
தாரா தாரா ருனதுபதந் தனையே வணங்கித் தொழவேண்டித்
தழுவா தாரா ரெவ்வேளை சமயங் கிடைக்கு மெனநினைந்து
வாரா தாரா ருனதருளை வாழ்த்திப் புகழ்ந்து துதிக்க மனம்
வசியா தாரார் பணிவிடைகள் வரிசைப் படியே நடத்தாதார்
ஆரா ரெனத்தா லாட்டுகின்ற அரசே"

என அமைத்துள்ள பகுதி மிக்க நயம்பொருந்தி விளங்குகின்றது.

இந்நூலெழுதிய ஏட்டுப்பிரதியொன்றும் கடிதப்பிரதியொன்றும் 25-வருடங்களுக்கு முன் மேற்கூறிய எல். ஏ. வேங்குஸாமி ஐயரவர்களால் உதவப்பட்டன. அவ்வேட்டுப்பிரதியில் 'சின்னப்ப நாயக்கர் இயற்றியது' என்ற ஒரு குறிப்பு எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்நூல் எளியநடையில் அமைந்திருத்தலின் சில இடங்களுக்குமட்டும் குறிப்புரை எழுதி இப்பொழுது பதிப்பிக்கலாயிற்று. இதனைச் செந்தமிழில் வெளியிட்டுதவிய பத்திராசிரியர்களுடைய அன்பு பாராட்டற்பாலது.

சென்னை,
18—8—1932.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

பாமேவு கவிஞனுக் கருள்சூரக் தன்பின்னொடு
பாய்சுமந் தெய்த்துவந்து
பாலாழி மீதிலே யறிதுயி லமர்ந்தருள்
பசுந்துழாய்க் கரியமுகிலே. (௨)

3\. வித்தக மிகுந்ததிறல் வேற்படை விசாகனை
விளங்குமோ காரவாசி
மேல்வந்த ராவுத்த னைச்சர வணத்தில்வரு
மெய்யான தனிநாதனை
உத்தமனை வெற்றியஞ் சேவலங் கொடிவிரு
துயர்த்தவனை யாறுமுகனை
உயர்பழனி நகரில்வரு சிவகிரியின் முருகனை
யுவந்தினிது மேற்புரக்க

கவிஞனென்றது, திருமழிசையாழ்வாரை. திருவெஃகாவிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய பெருமாள், "கணிகண்ணன் போகின்றான்" என்ற திருமழிசையாழ்வார் செய்யுளைக்கேட்டுத் தம்முடைய பாம்புப்படுக்கையைச் சுருட்டிக்கொண்டு அவருடன் சென்றனரென்பது இங்கே சுட்டப்பட்ட வரலாறு; இதன் விரிவைத் திருமழிசையாழ்வார் சரித்திரத்தால் உணரலாகும்; "ஆடரவத், தாழ்பாய லாளரைநீ தானே தொடர்ந்தாயோ, சூழ்பாயோ டுன்னைத் தொடர்ந்தாரோ" (தமிழ்விடுதூது, 92–3); "பணிகொண்ட முடவுப் படப் பாய்ச் சுருட்டுப் பணைத்தோளெருத்தலைப்பப், பழமறைகண் முறையிடப் பைந் தமிழ்ப் பின்சென்ற பச்சைப் பசுங்கொண்டலே" (மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத் தமிழ்;) "முற்றாத காஞ்சியினு முல்லையினும் பாலையினும், கற்றான்பின் சென்ற கருணைமால்" (தனிப்பாடல்.) எய்த்து–இளைத்து. பழனிமலை சிவகிரியெனவும் வழங்கும்; "பழனிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமாளே" திருப்புகழ், 150.

3\. வேற்படை–வேலாயுதம். ஓகாரவாசி–மயில்; வாசி–குதிரை; இங்கே ஊர்தி. மயில் பிரணவவடிவமென்று கூறப்படுதலின் இவ்வாறுகூறினர்; "ஓகார பரியின்மிசை வருவாயே", "ஆன தனிமந்த்ர ரூபநிலைகொண்ட தாடுமயி லென்ப தறியேனே" (திருப்புகழ்.) ராவுத்தன்–குதிரைவீரன்; "ராவுத்த ராயன்", "இனிமைகூர் இராவுத்தற்கு, நன்மைகூர் வரிசைத் தூசு நல்குவம்", "கொன்றை மாலைக் குதிரை யிராவுத்தன்" (திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், 28: 83, 86; 46: 28); "சூர்கொன்ற ராவுத்தனே", 'இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே' (கந்தரலங்காரம், 37, 50)

மத்தளி வயிற்றிப முகத்தெம் பிரான்கதிர்கள்
மாறாத சுடர்களிருவர்
மலர்மங்கை மாரிருவர் சத்தமா தாக்களிம
வான்றரு மடந்தைமற்றைச்
சித்தர்வித் யாதா ரியக்கர்கின் னரர்முனிவர்
திசைமுகப் பிரமதேவர்
தேவர்கோன் முதலாய முப்பத்து முக்கோடி
தேவர்க்கு முதலாளியே. (உ)

வேறு.

4. அயனரு மறைமுனி வாரம ரர்கடொழ
அருடரு மானிட மருவிசைப் பாட்டினள்
அமுதினு மினிதெனு நிலைதரு மொழிபெறும்
அழகுயர் வடிவின ளிளமுலைக் கோட்டினள்
அடியரை யணுதின மனதினி லினிதுற
அருள்பெற வளவிய விருவிழிச் சூட்டினள்
அறுசம யமுமொரு வழிபட நிலமிசை
அவரவர் பாவக லருடனைக் காட்டினள்
இயலிசை யுடனொரு சதுமறை சுநிதா
இதுநல மெனநட மிடுமுறைக் கூத்தினள்
இடியென வலறிய மயிடனை யுடல்பொடி
யெனவிடு படையின ருலகினைக் காப்பவள்
இகபர மெனுமிரு தொழிலுடை யவளென
எவர்களு மறிதரு கருணையைப் பூட்டினள்
இடமுயர் வடகிரி யலமர வெதிர்வரும்
இமகிரி தருமொரு கவுரியைப் போற்றுதும்

மத்தளி—மத்தளம்; "மத்தளி" (பெரியாழ்வார் திருமொழி, 3. 4: 1.) சுடர்களிருவர்—சந்திர சூரியர். முதலாளி—முதல்வன்; என்றது சிவபெருமானை.

4. விழிச்சூட்டினள்—சூட்டுவிழியினளென மாற்றிக்கொள்க. வடகிரி—மேரு. வடகிரியையும் இமகிரியையும் இங்ஙனமே பின்பும் சேர்த்துச்சொல்லுவர்; "வடகிரியு மிமமலையும்" (12.)

கயமுக னுடனரி முகனிரு தனையொரு
கணமதில் விழவெரு சமரமிட் டார்த்திடு
களமிசை யலகைகள் கழுகுண நிணமருள்
கதிரொழு கியவயின் முருகனைக் கார்த்திகை
கனதன மொழுகிய பயநுகர் துகிர்நிற
அதரனை விதான முடையனைச் சீர்ப்பிடி
கணவனை வனமகள் முலைமுக டுழுதருள்
புயமலை நிருபனை யறுமுகச் சேப்பனை

மயன்மகள் கலவியை மதுவினி லளியென
மனமுறு மிருபது புயனையட் டார்ப்புறு
மனுகுல முறையரா சுரிமைகள் செயவரு
மணிநிற வரிமகிழ் மருகனைக் கோட்டிள
மதிதட வியநெடு மதின்முக டளவிய
வரிசையி னடமிடு பாதமெய்க் கூத்தின
மயிலின முலவிய பழனியில் வளர்சிவ
கிரிதனின் மருவிய குமரனைக் காக்கவே. (ச)

---

2. செங்கீரைப் பருவம்.

5. வண்டாட நறவூறி மணமீறு மணிநீப
மாலையாடக்குழைகள்சேர்
மகரகுண் டலமாட வச்ரகே யூரமுடன்
மார்பிற் பதக்க மாடக்

அரிமுகனிருதன்—சிங்கமுகாசுரன். சமரமிட்டு—போர்செய்து. அயில்முருகனை; அயில்—வேல். பயம்—பால். துகிர்—பவழம். சீர்ப்பிடியென்றது தெய்வயானையம்மையை. வனமகள்—வள்ளிநாயகி; "வனமடந்தை" (17) என்பர் பின். சேப்பன்—செந்நிறமுடையவன்; சேப்பு—சிவப்பு; "காப்புடையா ரமரர் மணி மகுடகோ டிகளுரிஞ்சிக் கழற்கால் சேக்குஞ், சேப்புடையார்" (திருவாப்பனூர்ப்புராணம், கடவுள். 4.) மயன்மகள்—மண்டோதரி. இருபது புயனை—இராவணனை. கோடு—வளைந்த பக்கம்; "இருகோட் டொருமதியெழில் பெற மிலைச்சினை" (நக்கீரர் திருவெழுகூற்றிருக்கை.); கூத்தின—கூத்தையுடைய.

5. மணி—அழகு, நீபமாலை—கடம்பமாலை, கேயூரம்—தோள்வளை,

கொண்டாடு நெற்றியிற் சுட்டியா டக்கரிய
கொந்தளக் குஞ்சியாடக்
கோலநெடு வான்முகடு தொடுகடற் றிவலைபோற்
குறுவெயர் முகத்திலாடக்
கண்டாடு மதரங் குவிந்தாட மாற்றேறு
கனகத் திழைத்த வரைஞாண்
கதிர்விரித் தாடநவ மணியினாற் செய்தவிரு
காலிற் சதங்கை யாடத்
திண்டாடு மசுரரைக் கொல்லவரு தீரனே
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனே
செங்கீரை யாடியருளே. (௫)

6. பொற்றகடுரிஞ்சிய மணிக்கலச நீர்கொண்டு
புனலாட்டி யுச்சி மோந்து
புல்லிவா யதரமு முந்திசெவி நாசியிற்
புனலேறி டாமலூதிப்
பற்றிய நிலப்பொட்டு நெற்றிமிசை யிட்டழகு
பாரித்த பட்டாடையாற்
பண்புறைய வீரம் புலர்த்திநவ மணியிட்ட
பருமணிச் சுட்டிகட்டி
நற்றமிழின் முனிபரவு குருவென்று தாலாட்டி
நறுவசம் பூறலூட்டி
நற்றாயி னிளமுலைப் பாலமுத மூட்டியிள
நலநிலவு போல்விளங்கச்

திண்டாடும்: "திண்டாடித் திசையறியாமறுகினர்" கம்ப. அட்ச. 39.

6. உரிஞ்சிய–அழுத்திய. புல்லி–தழுவி. நிலப்பொட்டை நெற்றிமிசை யிடல்; "நீராட்டி யிணைக்கணுந்தி நீருதி, நேயத்துகிலின் மெய்துடைத்து நெகிழ்மென் முலையோ டெடுத்தழுவி, வாயிற் றிவலை கொடுதேய்த்து மண்பொட் டணிந்து நீறிட்டு" (பிரபுலிங்கலீலை, மாயைபுறப்பத்தி, 46); "பாரிழைத் தொருபொட்டு, நுதன்மதிக்கிட்டு" (அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், செங்கீரைப். 4.) நற்றமிழின்முனி– அகத்தியமுனிவர்; இவருக்கு உபதேசித்தது: 13; "அருமறையா கமமங்க மருங்கலைநூ றெரிந்த அகத்தியனூர்க் கோத்துரைக்கு மருட்குருவாங் குருவை" (சிவஞானசித்தியார்.) வசம்பூறல்–வசம்பின்சாறு. இளநலம்–இளமையழகு; "மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி" முருகு. 290.

சிற்றிடைச் செவிலிய ரழைத் துவகை கூரவே
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனே
செங்கீரை யாடியருளே. (௨)

7. புன்னையந் தாதுறு மலர்க்காவி லஞ்சிறைய
பொறிவண்டு மகரந்தமார்
பூமணந் தன்னையுண் டின்னிசை முழக்கவும்
போருகத் தடைகிடக்கும்
மின்னிறப் பேட்டனந் தனதுசினை யென்றுபோய்
வெள்வளையின் முத்தெடுத்து
மெல்லணை கிடத்தியே சிறகிட் டணைத்திடவும்
மேதியின் கன்றுதுள்ளிக்
கன்னலைச் சாடிவிளை யாடவுந் தோகைகார்
கண்டுநட னம்புரியவும்
கண்டுபழ னத்துழல் பானண்டு நன்றெனுங்
கயறுவி யெதிரேறிடும்
செந்நெல்சூ ழாறுமுக நதியுடைய வள்ளலே
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனே
செங்கீரை யாடியருளே. (௩)

---

3. தாலப் பருவம்.

8. கங்கைக் கொருமா மகனே குகனே கனியே கண்மணியே
கருணா லயமே மறையோர் தவமே கருதும் பெருவாழ்வே
திங்கட் சடிலன் மகிழுங் குருவே தேவர்கள் பணிகோவே
தெய்வச் சுருதிப் பொருளே பொருளின் றெளிவே களிகூரும்

---

7. சிறைய—சிறகையுடைய. கன்னல்—கரும்பு. பால்நண்டு—ஒருவகை நண்டு. ஆறுமுகநதி—ஷண்முகநதி.

துங்கப் புயனேர் திருமான் மருகா சோதிச் சுடரொளியே
தோகைக் குடையாய் நீபத் தொடையாய் சொல்லுக் கினியானே
சங்கத் தொருவா பழனித் தலைவா தாலோ தாலேலோ
தமிழா லுயருஞ் சிவமா மலையாய் தாலோ தாலேலோ. (௧)

வேறு.

9. குவளைக் கருங்கட் கடைசியர்கள் குடித்துக் களித்துக் கள்விலைக்குக்
குவையல் குவைய லாக்குவித்துக் கூட்டி மணிநித் திலமளந்த
பவள வள்ளந் தனையிடுக்கிப் பரிவி னுடனே குரவைபல
பாடு மிசையான் மள்ளர்குழாம் பகட்டுக் கழுத்திற் பரம்பிணக்கித்
துவள வுழுத கருஞ்சேற்றிற் றுலங்க விளைந்த செஞ்சாலித்
தொகையுங் கரும்பு முத்தினச் சோதிப் பிறைபோற் பணைதொறுந்
தவளங் கொழிக்குந் திருப்பழனித் தலைவா தாலோ தாலேலோ
சைவந் தழைக்கப் பிறந்தருளுஞ் சதுரா தாலோ தாலேலோ. (௨)

வேறு.

10. தகரிற் பரியினின் மயின்மிசை பவனிகள் வருவாய் தாலேலோ
சதுரிற் றுறைபல நிறுவிய மறைதொழு சரணு தாலேலோ
புகரைக் குருவெனு நிருதரை விறல்கொளு நிபுணு தாலேலோ
புதனைப் பெறுமதி நிலவிய சடையினன் மதலாய் தாலேலோ

---

8. தோகைக்குடையாய்—மயிற்கலாபத்தைக் குடையாகப் பெற்றவனே. சொல்லுக்கினியானே: "பேசப்பெரிது மினியாய்நீயே" (தேவாரம்.) சங்கத் தொருவா: முருகக்கடவுள் தமிழ்ச்சங்கத்தேயிருந்து தமிழாராய்ந்தாரென்று இறையனாகப்பொருள் உரையால் அறியலாகும்; "சங்கத் தமிழின் றலைமைப் புலவா தாலோ தாலேலோ" (முத்துக்குமாரசாமிபிள்ளைத்தமிழ்.) சிவமாமலை-சிவகிரி, பழனிமலை.

9. குவையல்—குவியல். பகடு—எருது. பரம்பு—சேற்றைச் சமன்செய்யும் பலகை. சாலி—நெல். பணைகள்—வயல்கள். தவளம்—முத்து. சைவந்தழைக்கப் பிறந்தருளுமென்றது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராக அவதரித்ததை நினைந்து கூறியது; "கூனினைத் தீர்த்தினிய கூடலார் கோமான் குளிர்ந்திடச் செய்தவிவன்", "மதுரைப் பதியி லரசுபுரி மாற னறியக் கழுவேறுந், தம்பச் சமணர் மனையன்று" (22,28) என்பர் பின்னும்.

10. தகர்—ஆட்டுக்கிடாய். பரி—குதிரை. சதுர்—திறமைப்பாடு. சரணு—திருவடியுடையோய். புகர்—சுக்கிரன். விறல்கொளும்—வெற்றிகொள்ளும்; வெல்லும்.

குகனைத் துணையெனு மரிமன மகிழ்தரு மருகா தாலேலோ
குலவிப் பலபல திசையினு மிசைபெறு குமரா தாலேலோ
பகரற் கரியன பொருடமிழ் முனிபெற வருள்வாய் தாலேலோ
பழனிப் பதிவளர் சிவகிரி மருவிய முருகா தாலேலோ. (௩)

---

4. சப்பாணிப் பருவம்.

11. அரியமறை முடியினுறை யுபநிடத நிலைதெரியும்
அந்தணர்க ளாசிகொட்ட
ஆவலங் கொட்டநின் றயிராணி கேள்வன்முத
லமரருள மூவகைகொட்டப்
பெரியநா யகியெனு முமைத்தாய் மகிழ்ச்சியொடு
பேரின்ப முறுவல்கொட்டப்
பேறுன கலைமங்கை மகதியா ழிசையொடும்
பேர்பெற்ற மொழிகள்கொட்ட
உரியமதி வெண்குடைச் சிலைவேள் பணிந்துநின்
றோங்கியே துதிகள்கொட்ட
உன்மத்த ரானகயி லாசபதி மூத்தமிட்
டுன்னைவாழ்த் தொலிகள்கொட்டத்
தரியலர்க ளெனுமவுணர் நெஞ்சுபறை கொட்டவே
சப்பாணி கொட்டியருளே
சதுமறைகள் பரவவரு பழனிமலை முருகனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. (க)

குகன்—வேடர்தலைவன்; இராமர்தோழன்.

11. கொட்ட—மிகுதியாகக்கூற. ஆவலங்கொட்டல் – வாயைப்பொத்திக் கொண்டு முழக்கஞ்செய்தல். அயிராணி—இந்திராணி. பெரியநாயகி—பிருகந் நாயகி; இஃது இத்தலத்திலுள்ள அம்பிகையின் திருநாமம். தரியலர்கள்—பகைவர்கள்.

12. நெடுவரைகள் புடைபரவு வடகிரியு மிமமலையும்
நெறுநெறென வயிரமிட்ட
நிகளத்தை மெட்டி மெட் டிப்பொடி படுத்தியொரு
நினைவுகொண் டார்த்தெழுந்து
நிலைபெற்ற கந்ததனை வேரொடு மிடந்துமத
நீர்வழிந் தொழுக வெற்றி
நீள்புழைக் கையதனில் வச்சிரத் தாற்செய்த
நெடியசங் கிலியையேந்திப்

படவரவி னெடுமுதுகி னிடைபரவு புடவிகிழி
படவுமிரு கோட்டிலெற்றிப்
பாய்ந்துதன் னிழலைச் சுளித்துமேற் கொண்டுவரு
பாகனைச் சிறியுதறிப்
பரிதியைக் கனியென்று மேக்குயரு மதிதனைப்
பாற்கவள மென்றுதாவிப்
பகிரண்ட கூடத்தை யெட்டிமைக் காரினைப்
பற்றிப் பிடித்துவாரிக்

குடகுடென வேரீரை மொண்டுண்டு கடலிற்
குளித்தழன் றுன்னைமுதுகிற்
கும்பத் தலத்திலிட் டெண்டிசைக ளெங்குங்
குலாவியசு ரப்படையெலாம்
கொன்றுழக் கிச்சென்று திருநீறி டாச்சமணர்
கூடர்தனைச் சிதறியமரர்
கூட்டமிடு மினியகற் பகநிழலி லேநின்று
கோபந் தணிந்தறிவுசேர்

12. வடகிரியும் இமமலையும்: 4. நெறு நெறு: ஒலிக்குறிப்பு; "அரக்கர் தோளை, நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையும் தோன்றும்" (தே. திருநா.); "அசுரர், இறைகளவை நெறுநெறென வெறிய" (திவ். பெரியதிருமொழி); "நெறு நெறு நெறுவென" (திருப்புகழ்). நிகளத்தை – காற்சங்கிலியை; "அகளங்கா வுன்ற னயிரா பதத்தின், நிகளங்கால் விட்ட நினைவு." மெட்டி– காலாற் சுண்டி; வழக்கு. கந்து–கட்டுத்தறி. மதியைப் பாற்கவளமென்றல்: "திங்களிறு மாந்தலைவத் தீம்பாற் கவளமென்று, வெங்களிறு கைநீட்டும் வேங்கடமே" திருவேங்கடமாலை, 31.

தடவிகட நால்வாய் மருப்புப் பருப்பதத்
தந்தியயி ராவதமுதற்
றந்தியெட் டுந்தாங்கு மூலகைவல மாகவே
தான்வந்து சிவன்மார்பினிற்
சாய்ந்துகைக் கனியினைத் தாவென்று கேட்டிடத்
தந்தோ மெனக்கொடுப்பத்
தயவினுட னேகொள்ளு மீராறு கையினுற்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சதுமறைகள் பாவவரு பழனிமலை முருகனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. (உ

வேறு.

13. நறைகம ழிதணிற் கவணெறி பவள்பா
னட்பு மிகுத்தோனே
நலமலி கருணைச் சிவனுமை புதல்வர்
நற்றவர் மெய்ப்பேறே
பிறைமிலை சடிலற் குரையருள் துரையே
பெற்றி படைத்தோனே
பெருமலை யெனவுற் றருண்மயி லுடையாய்
பெட்புயர் வித்தாரா
விறன்மிகு மசுரர்க் குறுபகை யுடையாய்
வெற்றி நிறைத்தோனே
விகசித கமலத் திருமகள் மருகா
வெட்சி மலர்த்தாமா

தந்தி—பிணிமுகமென்னும் யானை; எழுவாய்; "கால்கிளர்ந்தன்ன வேழ மேல்கொண்டு" (முருகு. 82) "கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறூர்ந் தாங்கு" (பதிற். 11), "பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ " (பரி. 17), "பிணிமுக வூர்தி யொண்செய்யோனும்" (புறநா. 56) என்பவற்றால் முருகப்பெருமான் வேழமூர்தலும் அதற்குப் பிணிமுகமென்னும் பெயருண்மையும் அறியப்படும். வலமாகவே தான்வந்து—யானைவலம்வர அதன்மேல் தான் ஏறிவந்து; தான்—முருகக்கடவுள்.

13. இதணில்—பரணில். எறிபவள்—வள்ளிநாயகி. துரை: "அழகுதுரையே" (27.), விகசிதம்—மலர்ச்சியுடைய.

குறுமுனி பரவத் தமிழுரை பகர்வோய்
கொட்டுக சப்பாணி
குலவிய பழனிச் சிவகிரி முருகா
கொட்டுக சப்பாணி. (ரு)

---

5. முத்தப் பருவம்.

14. மாலிடந் தனின்மேவு முத்துமுயர் வாரண
மருப்பிற் பிறந்தமுத்தும்
மங்கையர் கழுத்துமுத் துஞ்சாலி தன்னிடம்
வகைபெற விளைந்தமுத்தும்
கோலமிகு கன்னற் கணுக்கடொறு மேவெண்மை
குன்றாது தோன்றுமுத்தும்
கோகனக முத்துமிப் பியின்முத்து மேலான
குருநிறச் சங்குமுத்தும்
சால்வே வரையினுங் கடலினுஞ் சேற்றினுந்
தரையினும் வானிடத்தும்
தானிலர் துடைபட்டு விலைபடுவ வாகையாற்
சரியென்ப தில்லையதனாற்
பால்மணங் கமழ்தரத் தேன்வழிந் தொழுகுநின்
பவளவாய் முத்தமருளே
பழனிவளர் சிவகிரியில் மருவுகுரு தேசிகன்
பவளவாய் முத்தமருளே. (க)

15. தந்தா வளக்கும்ப மதயானை யெட்டுமே
தாங்கிய நெடும்புவனமேற்
சக்ரவா ளத்தையொன் றாய்ச்சுற்றி வெள்ளிமலை
தன்னைவல மாகவந்து

குறுமுனி......பகர்வோய்: "குறுமுனிக்குந் தமிழுரைக்குங் குமர முத்தந் தருகவே" திருச்செந்திற்பிள்ளைத்தமிழ்.

14. மால்—மேகம். வாரணம்—யானை. வரை முதலியவற்றை ஏற்பக்கொள்க. சரி—ஒப்பு.

பிந்தாம லண்டச் சுவர்க்கோடு மட்டினும்
பெரிதுசென் றிரவிமதியைப்
பின்னிடப் பாய்கின்ற கோளரவின் வாயைப்
பிளந்தும்ப ரூரைநாடி
மந்தார வனமீ துளைந்துசூன் முதிர்கொண்டல்
மந்தார நிலைகண்டுதன்
வன்சிறை விரித்தாடி யல்லோல கல்லோல
மகரநீ ரேழுழக்கும்
பைந்தோகை யம்பரியி லேறிவரு சேவகன்
பவளவாய் முத்தமருளே
பழனிவளர் சிவகிரியின் மருவுகுரு தேசிகன்
பவளவாய் முத்த மருளே. (உ)

வேறு.

16 கன்னங் கறுத்த குழல்செருகிக்
கடைசி மடவார் கழனிதொறும்
கதித்து விளைந்த செஞ்சாலிக்
கதிரை யரிவாள் கொடுகொய்து
சின்னஞ் சிறிய விடைதுவளச்
சென்று வரம்பின் கரையருகிற்
செல்லு மளவிற் பசுஞ்சோலைத்
தேமாங் கனியை யுதிர்த்தெழுந்து
பொன்னி னிறத்த கதலிதறும்
பூவைக் கனியைச் சிதறிமனம்
பொருந்தி வரும்வா னரங்களிவர்
பொருமு முலையை யிளநீரென்

15. கோடு-சிகரம். மந்தாரம்-மப்பு, கம்மல்; "மழையுமந் தாரமும் வந்தன வாணன்" (தஞ்சைவாணன்கோவை, 99.) அல்லோலம்-பேரோசை. கல்லோலம்-அலை. மகரநீர்-கடல்.

16. பூவையும் கனியையும். இவர்-கடைசியர்களுடைய.

றுன்னித் தாவிப் பிடித்திடநூ
றூரா முத்தந் தருகவே
உயரும் பழனிச் சிவகிரிவா
யுறைவாய் முத்தந் தருகவே. (ரு)

---

6. வருகைப் பருவம்.

17. கந்தா வருக கயவனிதை கணவா வருக வனமடந்தை
காந்தா வருக விரைகொழிக்குங் கடம்பா வருக கடவுளர்கள்
சிந்தா குலங்க டவிர்க்கவந்த சேயே வருக மறைதுதிக்குந்
தேவே வருக பெரியவுமை செல்வா வருக செகத்திலின்பந்
தந்தாய் வருக தவம்புரிவோர் தவமே வருக வைகாவூர்த்
தலைவா வருக வோராறு சமயா வருக சரவணத்தில்
வந்தாய் வருக சிவனருள்கண் மணியே வருக வருகவே
வளஞ்சேர் பழனிச் சிவகிரிவாழ் வடிவேன் முருகா வருகவே.

18. சீரார் நலஞ்சேர் பூவுலகிற் றேவா சுரரின் மற்றையரிற்
றினமு முனது கொலுக்காணச் செல்லா தாரார் திறைவளங்கள்
தாரா தாரா ருனதுபதந் தனையே வணங்கித் தொழவேண்டித்
தழுவா தாரா ரெவ்வேளை சமயங் கிடைக்கு மெனநினைந்து
வாரா தாரா ருனதருளை வாழ்த்திப் புகழ்ந்து துதிக்கமனம்
வசியா தாரார் பணிவிடைகள் வரிசைப் படியே நடத்தாதார்
ஆரா ரெனத்தா லாட்டுகின்ற வரசே வருக வருகவே
அருள்சேர் பழனிச் சிவகிரிவா ழையா வருக வருகவே. (உ)

நூறூர்: இவை பழனியாண்டவர்க்குரியவை; "இவனும் நூறூரன்" (21), "நூறூரும்" (30) என்பர் பின்.

17. கயவனிதை—தெய்வயானை. காந்தா—கணவனே. சிந்தாகுலங்கள்—மனக் கவலைகளை. பெரியவுமை—பெரியநாயகி. வைகாவூர்—பழனி.

18. கொலு—திருவோலக்கம். ஆர் என்பது ஒருவரும் இலரென்னும் பொருளில் வந்தது. திறைவளங்கள்—காணிக்கையாகச் செலுத்தும் பொருள்கள். வசியாதார்—கைவசஞ்செய்யாதவர்கள். ஆராரெனத் தாலாட்டுகின்ற: பெண்கள் தாலாட்டுகையில் "ஆராரோ ஆரிரரோ" எனக் கூறித் தொட்டிலை அசைத்தல் வழக்கம்; "ஆராரா வென்றுதா லாட்டினன்" விறலிவிடு. 178.

19. பொன்னே வருக பொன்னரைஞாண் பூட்ட வருக சிறுசதங்கை
புனைய வருக மணிப்பதக்கம் பூண வருக தவழ்ந்தோடி
முன்னே வருக செவிலியர்கண் முகத்தோ டணைத்துச் சீராட்டி
முத்த மிடற்கு வருகவெதிர் மொழிகண் மழலை சொலவருக
தன்னே ரில்லா நுதற்றிலதந் தரிக்க வருக விழியினின்மை
சாத்த வருக மேலாகத் தானே வருக தேவர்தொழு
மன்னே வருக மாமாலின் மருகா வருக வருகவே
வளஞ்சேர் பழனிச் சிவகிரிவாழ் வடிவேன் முருகா வருகவே.

---

7. அம்புலிப் பருவம்.

20. மாகமுயர் சந்த்ரனீ தெய்வவா ரணவனிதை
மகிழுஞ்சு சந்த்ர னிவனும்
மதிசேர் மதிப்பிள்ளை நீயிவன் சிவன்மனது
மகிழ்சம் மதிப்பிள்ளைநீ
தேகவொளி மீறியகு பேரனிவன் மலைவந்து
தெண்டனிட விலகுபேரன்
திருமருவு மிருகோட் டிளம்பிறை நீயெழில்
சேர்ந்தருள் கடம்பிறையிவன்
பாகமுயர் கின்றவெண் சசியுநீ பொன்னுடர்
பரவுசசி மருகனிவனும்
பார்மீது புகழ்பெற்ற சோதிநீ யிவனும்
பரஞ்சோதி வடிவனாகும்
ஆகையா லிவனுநீ யுஞ்சரிச மானமே
யம்புலீ யாடவாவே
அருள்பரவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனுட
னம்புலீ யாடவாவே. (க)

---

20. சுசந்த்ரன்-களங்கமற்ற நல்ல சந்திரன் சம்மதி-உடன்பாடு. குபேரன்-சந்திரன்; விகாரமான உடலையுடையவன். பேரன்- குறிஞ்சி வேந்தனென்னும் திருநாமத்தையுடையவன். கடம்பு இறை. சசி-சந்திரன், இந்திராணி; சசியுமென்பதிலுள்ள உம்மை அசைநிலை.

21. ஓதரிய கலைகள்பதி னறுமாத் திரமுனக்
குண்டுகலை யறுபத்துநான்
குடையனிவ னெருநா னீயிவனு னூறூரான்
உன்றிகிரி யிரவுசெல்லும்

சேதிபெற வேயிவன் றிகிரியெப் போதுமே
செல்லுமிது வல்லாமலே
தேய்வதுஞ் சிறிதுநாள் வளர்வது முனக்குண்டு
சிந்தையி லிவன்பதத்தைப்

போதுகொ டருச்சித்த பேர்களுந் தேய்வுறார்
பொல்லாத மறுவுடையனீ
பூமிவா னகமுள்ள கடவுளரின் மறுவிலாப்
புனிதனிவ னாகுமென்பார்

ஆதலா லிவனுனக் கதிகனா மென்றிவனொ
டம்புலீ யாட வாவே
அருள்பரவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (உ)

22. வானிடை வழிக்கொண்டு நீசெல்லு மளவைதனின்
மாசுணப் பகைதொடருமம்
மாசுணப் பகையைத் துரத்தவிவ னேறிவரு
மயிலின் சகாயமுண்டு

கூனினைத் தீர்த்தினிய கூடலார் கோமான்
குளிர்ந்திடச் செய்தவிவனின்
கூனைத் தவிர்ப்பனீ வரவேணு மிவனிடங்
கூறுகினற் பலனுமுண்டாம்

---

21. ஊர்-பரிவேடம். னூறூரான்: 16. சேதி-செய்தியென்பதன் மரூஉ; வழக்கு; சேதித்த லெனலுமாம். திகிரி-மண்டிலம், ஆஞ்ஞாசக்கரம். போது-மலர். மறு-களங்கம், குற்றம்.

22. மாசுணப்பகை-இராகுவாகிய பகைப்பாம்பு. கூடலார் கோமான்-பாண்டியன். வேணும்: "வேணுமாகில் வேணுமன்றி" வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம், சூதுபோர். 165.

நானினஞ் சொல்வதேன் வாராத போதிலுனை
நாடிப் பிடித்துலர்த்தி
நனிவீர பத்திரன் றேய்த்ததென வேலூன
நல்காத வண்ண மேசென்
ஞானிடையின் மருவுவா னுபதேச குருவினுட
னம்புலீ யாடவாவே
அருள்பரவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனுட
னம்புலீ யாடவாவே. (௨)

---

8. சிறுபறைப் பருவம்.

23. ஐவகை யிலக்கணமு மைங்காவி யத்துறையு
மாராய்ந்து பாகமுறையால்
ஆசுமது ரஞ்சித்ர வித்தார முஞ்சொலு
மருங்கவிஞர் துதிமுழக்க
மெய்வருந் தவமுனிவர் மூள்ளரைய நெடுநாள
வெண்ணளின வாதனத்தின்
மேவுநா மகள்கொழுந னுடன்வந்து தானின்று
வேதவொலி யேமுழக்கக்

வீரபத்திரன் தேய்த்தது தக்கயாகசங்காரத்தின்பொழுது. ஊனம்-குறைவு. ஆனிடையின் மருவுவான்-சிவபிரான்.

23. ஐவகை இலக்கணம்-எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பன. ஐங்காவியம்-சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி என்பன. பாகம்-செய்யுளின் நடைவகை; இது, க்ஷீரபாகம், திராக்ஷாபாகம், கதலீபாகம், இக்ஷுபாகம், நாளிகேரபாகம் முதலாகப் பலவகைப்படும்; "பான் முந்திரிகை வாழைக் கனியாய்க், கிளர்ந்தகரும் பாய்நாளி கோத்—திளங்கனியாய்த், தித்திக்குந் தெள்ளமுதாய்த் தெள்ளமுதின் மேலான, முத்திக் கனியேயென் முத்தமிழே" (தமிழ்விடுதூது, 68–9.) மூள் அரைய-முட்கள் பொருந்திய அடியையுடைய. நாளம்-தண்டு.

கைவரும் வழியிலே மனதுவர மனதின்வழி
கண்வரத் தந்திமீட்டும்
கந்தருவர் வீணையிசை யாழிசை முழக்கவான்
கடவுளர்கண் மலர்கள்பெய்து
தெய்வதுந் துமியொடு வலம்புரி முழக்கநீ
சிறுபறை முழக்கியருளே
திருவாவி னன்குடிப் பழனிமலை முருகனே
சிறுபறை முழக்கியருளே. (க)

24. கார்கொண்ட தண்டலை நெருக்கத்தி விளமஞ்ஞை
கவினுலவு தோகையுதறிக்
கண்ணுறச் சிறைவிரித் தாடவிள மாந்தளிர்
கறித்துமென் குயில்கள்பாடத்
தார்கொண்ட வஞ்சிறைப் பாட்டளிக ளொருகோடி
தாதுண்டு பண்ணிசைகொளத்
தாழுங் குடக்கனி யுதிர்க்கின்ற சூன்மந்தி
தண்கமுகின் மீதிலேறும்
ஏர்கொண்ட பழனத்தி லாலைவாய்ப் பாலடு
மிளங்கோல மள்ளர்மடவார்
இசையினாற் குரவைகண் முழக்கவே மருதநில
மெங்குமுயர் வளமைவீறும்
சீர்கொண்ட தருமவை காபுரிக் கிறைவனே
சிறுபறை முழக்கியருளே
திருவாவி னன்குடிப் பழனிமலை முருகனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (உ)

தந்தி-நரம்பு. வீணை வேறு, யாழ் வேறு; "வேய்ங்குழல் விளிகொள் நல்யாழ் வீணையென் றினைய நாண" கம்ப. அரசியல். 3.

24. தண்டலை-சோலை. ஒரு கோடி யென்றது பன்மையைச் சுட்டியது. இங்ஙனம் வருவதை அனந்தவாசி யென்பர் தக்கயாகப்பரணி யுரையாசிரியர். குடக்கனி-பலாப்பழம். மள்ளரும் மடவாரும். குரவைகள்-குரவைப்பாட்டுக்கள். வைகாபுரி-பழனி.

வேறு.

25. குசைகொடு மறையோர்தொழவருள் புரிவோய்
குணதர வித்தகனே
குலவிய புகழ்சேர் பெரியவள் புதல்வா
குடவயி றற்கிளையாய்

புசபல முடனே வருமசு ரரையே
பொருத திறற்படையாய்
புதமிகு பொதியா சலமுனி பணிவோய்
புதுமை மிகுத்தவனே

இசைபெறு மதுரா புரிவரு புலவோ
னிசையை வளர்ப்பவனே
இமையவர் பதிமான் மகளிரை மகிழ்வோய்
எழில்பெறு கட்டழகா

திசைமுகன் முதலோர் பரவிய குழகா
சிறுபறை கொட்டுகவே
சிவகிரி முருகா குருபர குமார
சிறுபறை கொட்டுகவே. (௩)

---

9. சிற்றிற் பருவம்.

26. பருமுத் தரிசி தனையாய்ந்து
பசுந்தே னதனை வடித்தெடுத்துப்
பவழக் குடத்தி னுலையேற்றிப்
பரிவு தரும்பாற் சோறாக்கி

---

25. குசை-தருப்பை. பெரியவள்-பெரியநாயகி. குடவயிறன்-கணபதி. புதம்-அறிவு. புதுமை மிகுத்தவனே; "பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே" (திருவாசகம்.) புலவோன்-நக்கீரர். இமையவர்பதி-இந்திரன். இமையவர் பதியினுடைய மகளும் மான்மகளும் ஆகிய மகளிரை.

26. முத்தரிசி-முத்தாகிய அரிசியை; "அரிசி முத்தழல் செம்மணி" திருவிளை. நகரப். 64.

ஒருமைப் படியே பூந்தளிரை
ஒன்றாய்ப் பறித்துக் கறிசமைத்தே
உண்ணும் படிக்கிங் குபசரிக்கும்
உரிமைப் பருவத் திளங்கோதைப்

பெருமை மடவார் நாங்களின்று
பிரியத் துடனே வெண்பளிங்காற்
பிரியவகைக்குக் கட்டுவித்த
பெரிய மனையெம் மனையுன்றன்

அருமைச் சிறுகிண் கிணிக்காலால்
ஐயா சிற்றி லழியேலே
அமலா பழனிச் சிவகிரிவாழ்
அரசே சிற்றி லழியேலே. (க)

27. களப முலைகள் புடைத்தெழுந்த
காலப் பருவத் தனைநினைப்போம்
கட்டி யணைத்துச் சிவனருளும்
கனியே யென்று வாழ்த்தல்செய்வோம்

பிளவு மிலையும் பகிர்ந்துனது
பேரைப் பாடித் துதிசெய்வோம்
பிரியத் துடனே யருகிருத்திப்
பிரசத் துடனே யமுதளிப்போம்

பழகி யிருந்து மெங்கண்முகம்
பாரா திருக்க வழக்குண்டோ
பாத மலர்கள் சிறுமணலின்
பால்பட் டழுந்திச் சிவந்திடுமே

அழகு துரையே வைகாவூர்க்
கதிபா சிற்றி லழியேலே
அமலா பழனிச் சிவகிரிவாழ்
அரசே சிற்றி லழியேலே. (உ)

---

27. பருவமென்றது மங்கைப்பருவத்தை. பிளவு—பாக்கின் பிளவு; "வெற்றிலையின் முன்னே வெறும்பிளவை வாயிலிட, நற்றிருவா மங்கை நடப்பளே" (தேரையர்வெண்பா.) இலை—வெற்றிலை. பிரசம்—தேன். அமுது—பால்.

28. உம்பர்க் கிடர்செய் துலகனைத்தும்
ஒன்றாய்த் தனது வசப்படுத்தி
ஒருமை தவறிக் கடுங்கொடுங்கோல்
ஓச்சி நிருதர் புடைசூழ
வம்பத் தனமே மேற்கொண்ட
வலிசேர் சூரன் மனையிதன்று
மதுரைப் பதியி லாசுபுரி
மாற னறியக் கழுவேறும்
தம்பச் சமணர் மனையன்று
தமியேம் யாங்கண் மெய்வருந்தித்
தங்கத் தகட்டாற் செய்தமனை
தானே யறிந்து மறியார்போல்
அம்பொற் றிருத்தா மரைப்பதத்தால்
ஐயா சிற்றில் சிதையேலே
அமலா பழனிச் சிவகிரிவாழ்
அரசே சிற்றி லழியேலே. (க)

10. சிறுதேர்ப் பருவம்.

29. இந்திரன் குடைபிடித் திடவழற் கடவுள்வந்
தெதிர்நின்று விசிறிவீச
இயமனுட னிருதிவெண் சாமரைகண் முறைமுறை
யிரட்டவரு ணன்வாயுவும்
சந்திரனு முடைவாளை யேந்திநின் றிருபுறந்
தாநிற்ப வளகைவேந்தன்
தயவினெடு காளாஞ்சி யேந்தவீ சானனிது
சரியென்று முறுவல்கூர

28. வம்பத்தனம்—தீக்குணம்; "வள்ளற் றனமென் னுயிரை மாய்க்கும்" கம்ப. நகர்நீங்கு. 62.
29. இரட்ட—மாறிவீச.

மந்திரப் புனல்கொண் டருச்சித்து வேதன்முதல்
மறைமுனிவர் துதிகள்செய்ய
வானகத் தமரர்நறு மலர்பெய்ய மழகதிர்
மறைத்தகார் மழைகள் பெய்யச்
சிந்தனை மகிழ்ந்துநவ மணியினு லொளிர்கின்ற
சிறுதே ருருட்டியருளே
தென்பழனி நகரிவரு சிவகிரியின் முத்தையன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. (௯)

30. பன்றிமலை பூம்புரை யிடும்பன்மலை யீராறு
பள்ளியா றாறுவேதம்
பரவுமங் கலமெட்டு நூறாறு மேயிசை
படைத்தவை காபுரியினும்
குன்றிடத் தும்பரங் கிரிசெந்தி லாவினன்
குடியே ரகத்தைமுதலாய்க்
குளிர்வளஞ் சேர்சோலை மலையிடத் தும்பரவு
கொள்கையா லுஞ்சுடர்விடும்
வென்றிவேல் கையிற் றரித்தலா லுஞ்சேவல்
விருதுது ச மேவலாலும்
மேலான தெய்வநீ யசமென் று போற்றியுனை
வேண்டிநின் றமரர்வாழ்த்தத்

சிந்தனை-மனம்; "சிந்தனை வாக்கிற் கெட்டாச் சிவன்" திருவிளை. வெள்ளையானை. 18. முத்தையன்-முத்துக்குமாரமூர்த்தி.

30. பன்றிமலை-வராககிரி; இதன் முதற்பெயர் மாயாசலமென்பது. வராகமுனிவரென்பவர் சிவபெருமானை இம்மலையிற் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர்; அதுபற்றி அவர்பெயரால் இது வழங்கலாயிற்று; (பழனிப்புராணம், பன்றிக் குட்டிக்குப். ௨௨-3.) பூம்புரை: இது பூம்பாறையென வழங்கும்; இது வராககிரியி லுள்ளது; (பழனிப்புராணம், கிரிசிவஸ்தானச். 4.) பன்றிமலையென்பதற்குத் திருவிளையாடற்புராணம் வேறுகாரணம் கூறும். இடும்பன்மலை-பழனிமலைக்கு அருகிலுள்ளது. ஈராறுபள்ளி-பள்ளியென்னும் சொல்லை இறுதியாகவுடைய பன்னிரண்டு ஊர்கள். மங்கலம் எட்டு-மங்கலம் என்னும் சொல்லை இறுதியாக வுடைய ஊர்கள் எட்டு; அவை கோதைமங்கலம் முதலியனவென்பர். ஆறு ஆறு-ஷண்முகநதி. துசம் த்வஜம்-கொடி.

தென்மல்வரை முனிபாவு மெய்ஞ்ஞான தேசிகன்
சிறுதே ருருட்டியருளே
தென்பழனி நகரிவரு சிவகிரியின் முத்தையன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. (௨)

31. சொல்லரிய பொன்னுருளை சேர்த்துவயி ரத்திளுற்
சோதிபெறு மச்சிணக்கித்
துய்யகோ மேதகப் பலகையிடை சேர்த்தியே
துலங்குபோ திகைதிருத்தி
நல்லபுது வைடூரி யத்தினல் வேய்ந்தொளிரு
நவமணி குயிற்றியருண
நல்குபவ ழக்கால்க ளூட்டிநீ லச்சட்ட
நாற்பாங்கு மேநிறைத்து
மல்லுலவு தலையலங் காரமுஞ் செய்துநிறை
வரிசையி லலங்கரித்து
மாமேரு கிரிபோல் விளங்கமே லானநின்
மாமனு ரான கருணைச்
செல்வரா மெழில்விசய கோபாலர் வரவிட்ட
சிறுதே ருருட்டியருளே
தென்பழனி நகரிவரு சிவகிரியின் முத்தையன்
சிறுதே ருருட்டியருளே. (௩)

பழனிப்பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

தென்றல்வரை—பொதியின்மலை.

31. போதிகை—தேருறுப்புக்களிலொன்று. குயிற்றி—பதித்து. அருணம்—செந்நிறம். நீலச்சட்டம்—நீலமணியாற்செய்த சட்டங்கள். தலையலங்காரம்—தேரின் மேற்பாகம்; "பொற்றே ரிருக்கத் தலையலங் காரம் புறப்பட்டதே" (அம்பிகாபதிபாடல்.) விசயகோபாலர்—பழனியைச்சார்ந்த பாலசமுத்திரமென்னும் ஊரிலிருந்த ஒரு ஜமீன்தாரென்றும் விசயகிரிதுரையென இவர்பெயர் வழங்கப்படுமென்றும் சொல்லுவர். திருமாலாக உருவகித்து இவரை மாமனுரென்றார்.